

Держава і право країн античної Греції. Афіни і Спарта

План

- 1. Виникнення держав у Греції**
- 2. Держава та право Афін**
- 3. Держава та право Спарти**

Етапи розвитку держави у Греції

1. Гомерівський період (XI-IX ст. до н.е.)
2. Архаїчний період (VIII – VI ст. до н.е.)
3. Класичний період (V – перша половина IV ст. до н.е.)
4. Елліністичний період (середина IV – II ст. до н.е.)

Державний лад Гомерівської Греції

рада старійшин - постійний орган влади, складалася з представників родових общин, вела переговори з іншими племенами, брала участь у родоплемінному суді, присягала від імені общини, обговорювала найважливіші спільні справи.

народні збори скликалися для вирішення питань про війну і мир, про перебіг військових дій, про епідемії.

вождь обирався у випадку війни, йому надавалися повноваження командувача військами, верховного судді і верховного жерця. Поступово посада вождя стала спадковою.

Суспільний лад Гомерівської Греції

аристократія
(царі, вожді герої)

вільні землероби,
ремісники

раби

Утворення афінської держави

- Реформою Тесея наприкінці VIII ст. до н.е. окремі племінні поселення Аттики було об'єднано в один афінський народ. Це об'єднання дістало назву **синойкізм**.

Суспільний лад архаїчного періоду

евпатриди
(аристократія)

наділені усіма
правами

геомори
(землероби)

наділені
економічними
правами

деміурги
(ремісники)

наділені
економічними
правами

Державний лад архаїчної Греції

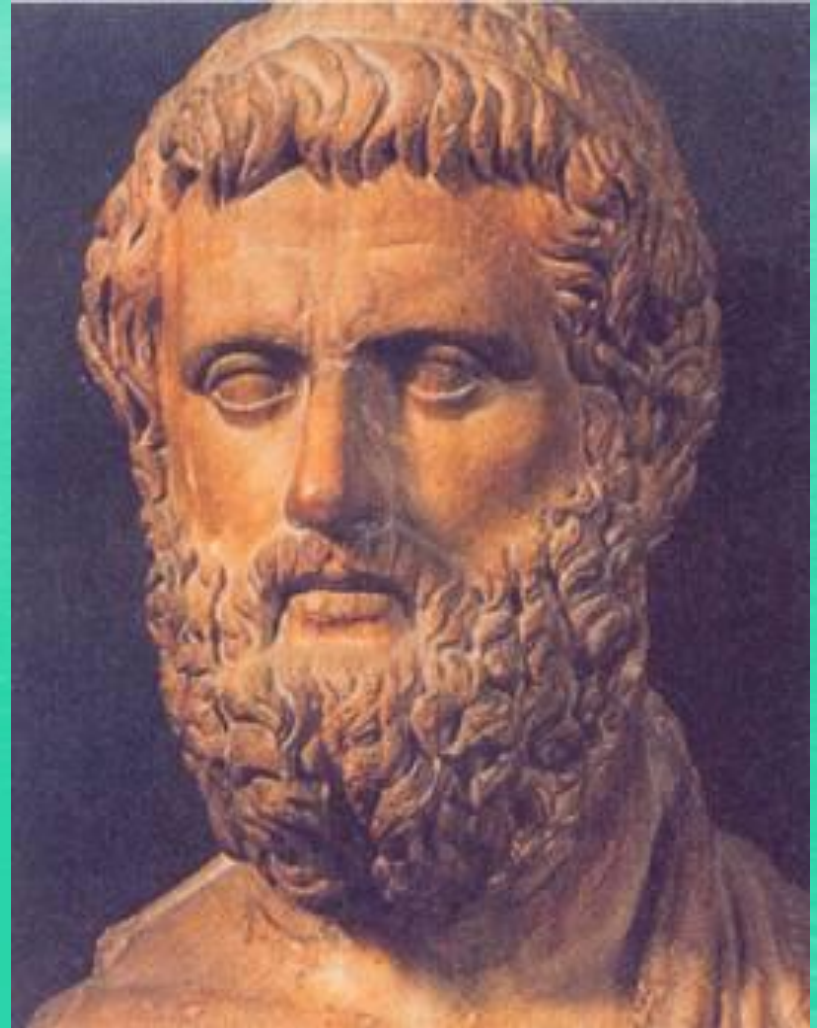
архонти
управляли
країною

ареопаг
обирав і контролював
архонтів, наглядав за
народними зборами
здійснював вищу судову владу

народні збори
(входили евпатриди)

Реформи Солона

- У 594 р. до н. е. першим архонтом було обрано Солона. Його наділено широкими повноваженнями, адже час був тривожний, назрівав революційний вибух. Страх перед повстанням змусив евпатридів погодитися на визнання начебто нейтральної особистості Солона. Багаті (евпатриди) знали його як людину заможну, а бідні - як чесну.

Сисахфія – скасування боргового рабства

- Громадян, які стали рабами за борги, звільнено від сплати боргу та поновлено в політичних і економічних правах
- Громадян, проданих за борги в рабство за море, належало розшукати і викупити коштом держави

Громадяни Афін

пентакосиомедимни
500 медимнів зерна,
олії, вина

мали право займати
будь-яку посаду

не служили у
війську, фінансували
армію і флот

вершники
300 медимнів зерна,
олії, вина

не мали права
займати вищі
посади

кавалерія

зевгіти
200 медимнів зерна,
олії, вина

не мали права
займати вищі
посади

важко озброєна
піхота

фети
менше 200 медимнів
зерна, олії, вина

брали участь у
народних зборах,
не займали посад

легкоозброєна
піхота

Державний лад за законодавством Солона

народні збори
(еклесія) –
законодавчий
орган

рада
чотирьохсот -
розробка
законів

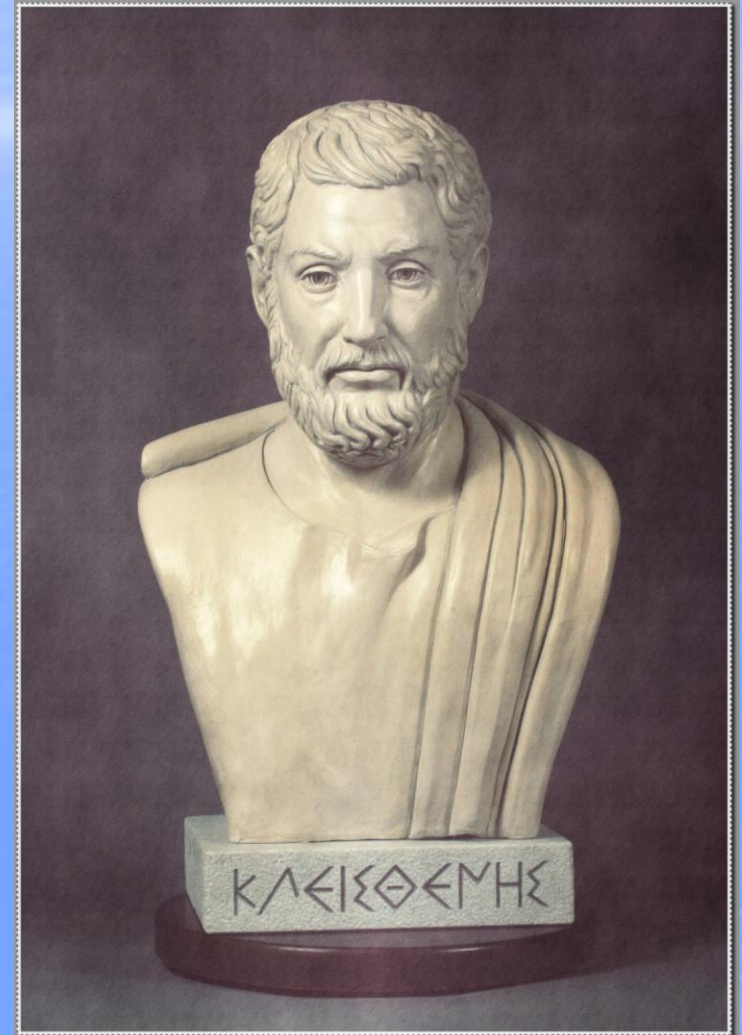
громадяни
Афін

геліея –
судова і
законодавча
влада

ареопаг –
виконавча влада

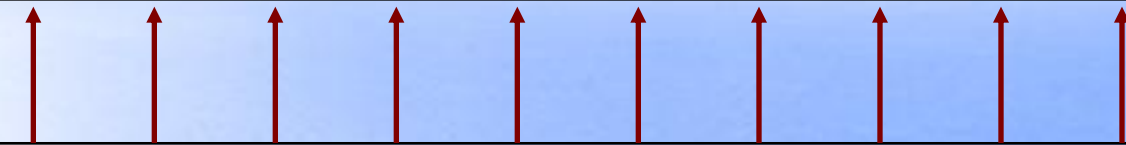
Реформи Клісфена

- Мета реформи - змішати населення, роз'єднати роди і в такий спосіб послабити вплив евпатридів і зміцнити демократію

реформи Клісфена

рада 500

обиралося по 50 чоловік від кожної філи

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

третії об'єднані у філи

м і с ь к и й

територію Афіньської держави поділено на 3 округи, кожен із них – на 10 третій

в н у т р і ш н і й

б е р е г о в и й

Остракізм

- Щороку скликалися народні збори, які голосуванням визначали, чи немає серед громадян осіб, небезпечних для громадянської свободи. Якщо такі виявлялися, то кожен учасник зборів писав на глиняному черепку ім'я того, хто, на його думку, був небезпечним. Засуджений видалявся за межі Аттики на десять років. Після закінчення цього строку можна було повернутися до Афін.

Суспільний
лад Афін

вільні

невільні

повноправні

не-
повноправні

раби

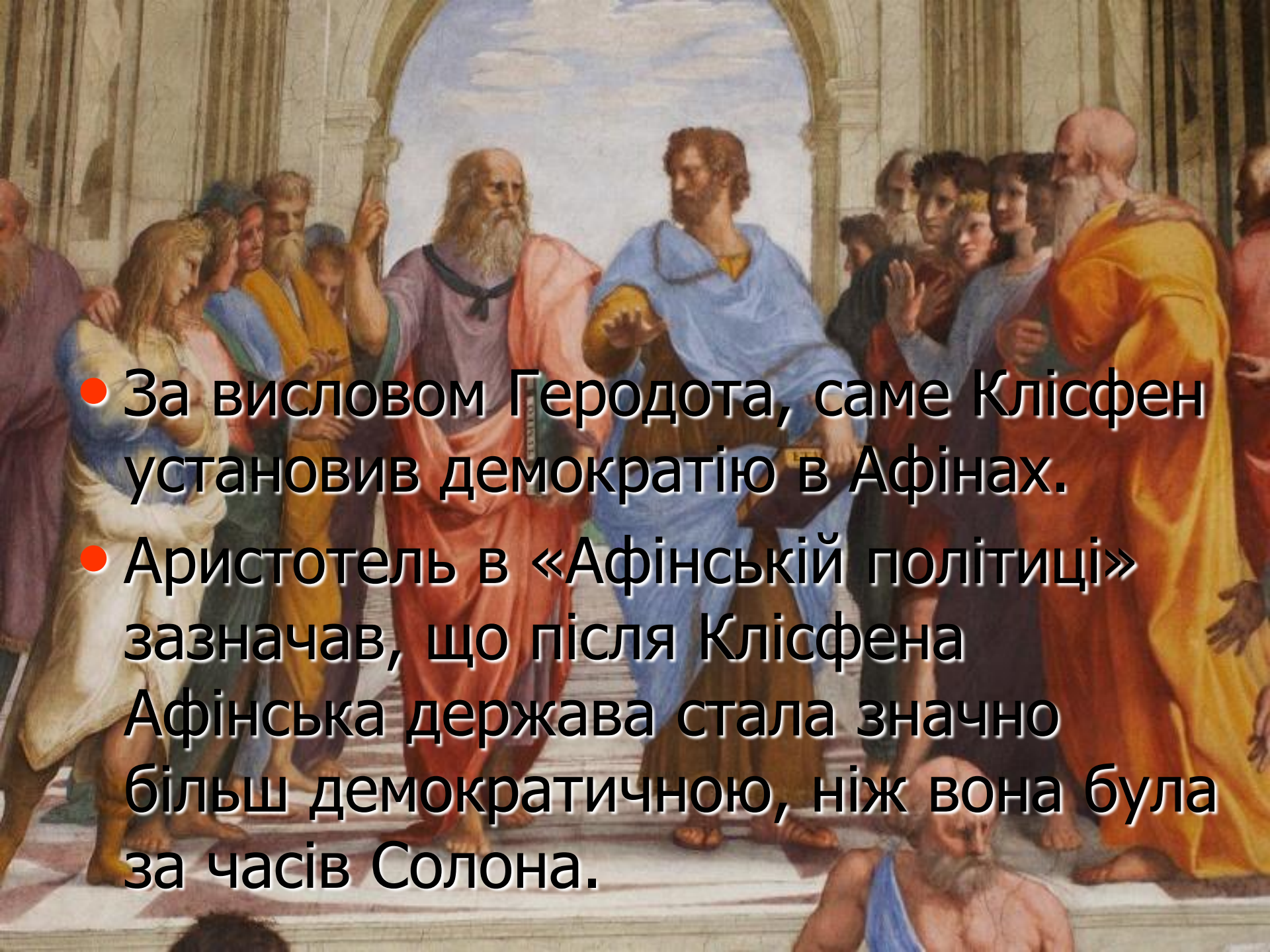
громадяни

метеки

державні

вільно-
відпущеники

приватні

- За висловом Геродота, саме Клісфен установив демократію в Афінах.
- Аристотель в «Афінській політиці» зазначав, що після Клісфена Афінська держава стала значно більш демократичною, ніж вона була за часів Солона.

Афінська демократія

Закони Драконта

- У 621 р. один з архонтів - Драконт - записав чинне звичаєве право. Закони відзначалися надзвичайною жорстокістю, **стратою** каралися навіть ледарство і крадіжка овочів.
- Розповідали, що коли запитали самого законодавця, чому він майже за всі злочини призначив страту, Драконт відповів, що незначні проступки, на його думку, заслуговують цього покарання, а для значних він не міг придумати більшого
- За всієї жорстокості закони Драконта мали велике і значення, адже були спрямовані проти кровної помсти.

злочини за афінським правом

проти
держави

державна зрада, обман народу, образа богів, внесення протизаконних пропозицій до народних зборів тощо

проти
сім'ї

погане поводження дітей з батьками, опікуна – з сиротами, батьків – із дітьми, спадкоємцями, зрада дружини

проти
особи

убивство, тілесні ушкодження, обмова, образа, продаж вільного у рабство

проти
власності

крадіжка, грабіж, розбій

покарання за афінським правом

- смертна кара - за найбільш серйозні, зокрема, державні злочини (причому засудженому надавалося право самому прийняти отруту)
- продаж у рабство – рецидив злочинів
- штраф - традиційне покарання до вільних громадян
- тілесні покарання – широко застосовувалися до рабів
- атимія – позбавлення політичних прав, супроводжувалася конфіскацією майна
- позбавлення волі застосовувалося лише як запобіжний захід — із метою попередження втеч

Спарта

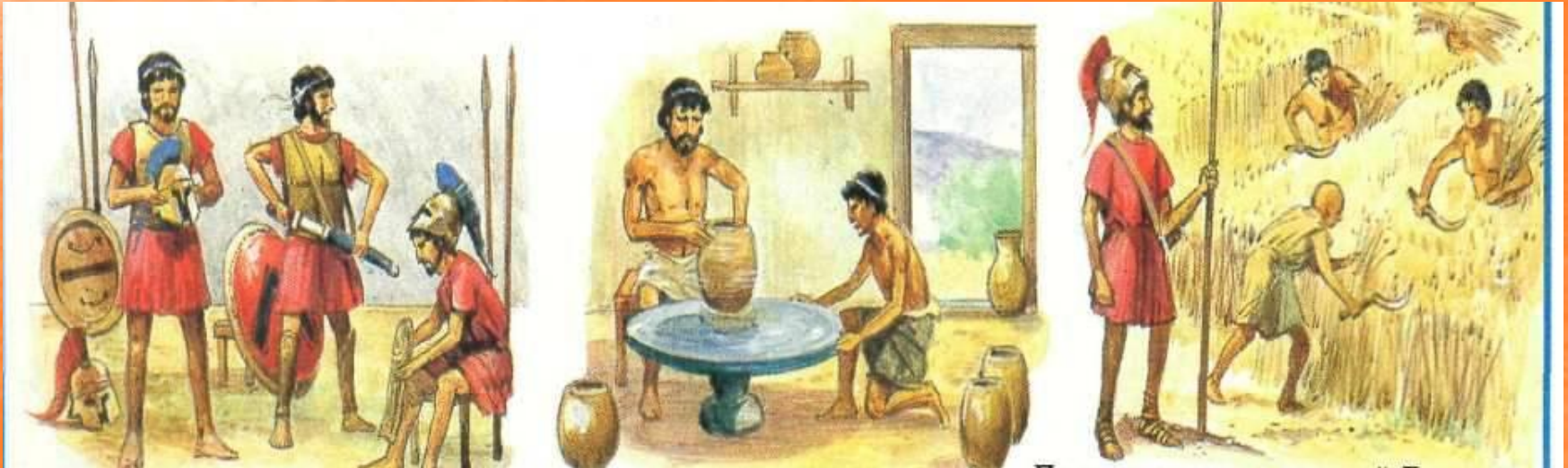
- Держава Спарти виникла у ІХ ст. до н. е. як поліс (місто-державка). У VI ст. до н.е. Спарта об'єднала навколо себе інші міста Південної Греції й утворити Пелопоннеський союз, який існував до IV ст. до н. е.

суспільний лад Спарти

спартіати
(повноправні
громадяни)

періеки
(іноземці,
наділені
економічними
правами)

ілоти
(підкорене
населення,
обмежені
в правах)

спартіати

- повноправні громадяни
- наділялися рівними земельними ділянками, що називалися "клер"
- головним заняттям була військова справа і політична діяльність
- з 7-ми до 20-ти років проходили обов'язкове навчання військовій справі
- З 30-ти років брали участь у роботі народних зборів

периеки

- були особисто вільними;
- наділені економічними правами: могли набувати власність, укладати угоди;
- займалися у більшості своїй ремеслом і торгівлею;
- залучалися до війська як важкоозброєні воїни;
- не мали політичних прав;
- перебували під наглядом держави, для цього були засновані спеціальні посади гармостів.

іЛОТИ

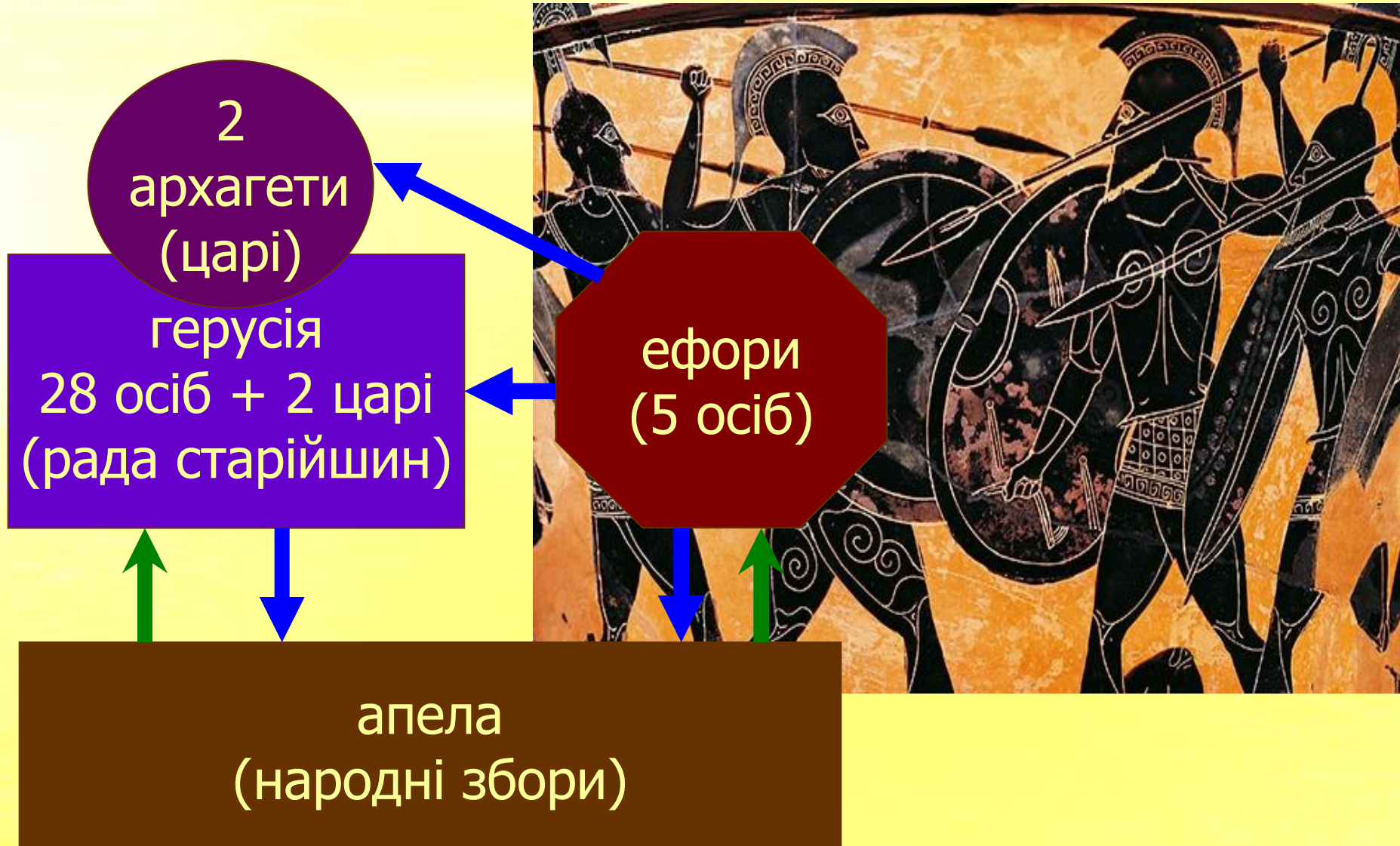

- підкорене населення
- працювали на ділянці, наданій державою спартіату
- віддавали йому 50% зібраного врожаю, рештою розпоряджалися самостійно
- мали своє господарство і власні знаряддя праці
- несли військову службу в армії як легкоозброєні воїни
- ілоти становили власність держави
- спартанець, у розпорядженні якого був ілот, міг його вбити або (з дозволу влади) відпустити на волю, передати іншому спартанцеві.

Державний лад Спарти

→ вибори

→ контроль

2
архагетти
(царі)

герусія
28 осіб + 2 царі
(рада старійшин)

ефори
(5 осіб)

апела
(народні збори)

Військо Спарти

- Військом Спарти командували царі (архагети). Усі спартіати віком від 20 до 60 років, а також переіеки були зобов'язані нести військову службу як важкоозброєні воїни – гопліти. Вони билися замкненими рядами — фалангами. Озброєння складалося зі списа, великого круглого щита (гоплон, звідти і назва), списа та меча. Крім того, гопліти носили мідний (шкіряний) панцир, шолом, поножі. Усе озброєння важило близько 20-30 кг. У якості легкоозброєних воїнів використовувалися ілоти.

Закони Лікурга

- рівність громадян;
- розподіл землі між громадянами на рівні наділи;
- заборона розкошів: простий, не оздоблений будинок, простий одяг;
- однакова, проста їжа;
- заборонялися золоті й срібні монети, гроші наказувалося чеканити у вигляді великих і важких монет, щоб ускладнити їх накопичення.

Використана література:

Історія держави і права зарубіжних країн: Навчальний посібник /О.М. Джужа, Т.А. Третьякова, В.С. Калиновський, О.І. Анатольєва та ін. – К.: НАВС, 2012.

История государства и права зарубежных стран: Учебник для вузов: В 2 ч. / Под ред. Н. А. Крашенинниковой, О. А. Жидкова. - М., 1998-1999.

Всемирная история: Эллинистический и Римский периоды / А.Н. Бадак, И.Е. Войнич, Н.М. Волчек и др. – Минск: Харвест; М.: АСТ, 1999. – 856 с.

История Древней Греции /сост. К.В.Паневин. – С.Пб.: Полигон, 1999. – 638 с.